

VERZORGING VAN EN KWEK MET DE PAPOEA-TAPIJTPYTHON MORELIA SPILOTA HARRISONI

CARE AND BREEDING OF THE PAPUA CARPET PYTHON MORELIA SPILOTA HARRISONI

Tekst en foto's:
Marc Mense
www.morelia-spilota.de
info@cheynei.com

Text and photos:
Marc Mense
www.morelia-spilota.de
info@cheynei.com

Deze tapijtpython staat bij sommigen nog bekend als de Irian Jaya-tapijtpython *Mo-*

Some people still know this python as the Irian Jaya Carpet Python *Morelia spi-*

Jonge Morelia spilota harrisoni / Hatching Morelia spilota harrisoni. Foto/Photo: Marc Mense.

Drachtige, opgerolde *Morelia spilota harrisoni* wat vaak waar te nemen is bij vrouwtjes gedurende de laatste drie weken voor het leggen van de eieren / Gravid *Morelia spilota harrisoni* in ballposition what is often seen with females at the last 3 weeks before egg laying. Foto/Photo: Marc Mense.

relia spilota variegata, maar Hoser (2000) beschrijft deze slang als *Morelia harrisoni* sp. nov. Daarbij baseert hij zich op drie exemplaren uit het American Museum of Natural History, New York. Hij noemde de soort naar de in 1999 overleden David Harrison.

Hoser beschrijft deze python weliswaar als *Morelia harrisoni* sp. nov, maar ik ben van mening dat het bij deze python om een ondersoort uit het *Morelia spilota*-complex gaat - zie hiervoor ook Mense 2004 en 2006 - zodat ik de soortstatus van Hoser niet erken en deze tapijtpython in deze en andere publicaties zal aanduiden als *Morelia spilota harrisoni* comb. nov.

De redenen om ook de Nederlandse naam te wijzigen, zijn de volgende:

- Irian Jaya-tapijtpython is een naam die al tijd al voor verwarring heeft gezorgd, omdat de meeste vindplaatsen van deze dieren in Papoea Nieuw-Guinea liggen, het oostelijke deel van Nieuw-Guinea, en niet in het westelijke deel, het vroegere Irian Jaya.

lota variegata, but Hoser (2000) describes this snake as *Morelia harrisoni* sp. nov., based on three specimens in the collection of the American Museum of Natural History, New York. The species is named after David Harrison, who died in 1999. Although Hoser describes this python as *Morelia harrisoni* sp. nov., I consider this snake as a subspecies in the *Morelia spilota*-complex. See Mense 2004 and 2006. I therefore don't recognize Hoser's species status and will indicate this Carpet Python here and in other publications as *Morelia spilota harrisoni* comb. nov.

The reasons to change the Dutch name as well are:

- 'Irian Jaya Carpet Python' is a name which has always caused confusion, because most of the localities of these animals are in Papua New Guinea, the eastern part of New Guinea, and not in the western part, the previous Irian Jaya.
- West Papua is the currently valid name for the western part of New Guinea (the Indonesian part), which is no longer

- West-Papoea is de hedendaags geldende benaming voor het westelijk deel van Nieuw-Guinea (het Indonesische deel) en niet langer meer Irian Jaya (het vroegere Irian Jaya heeft van de Indonesische regering gedeeltelijke autonomie verkregen en mag zich tegenwoordig West-Papoea noemen).

Daarom is Papoea-tapijtpython de enige juiste en niet misleidende Nederlandse benaming voor *Morelia spilota harrisoni*.

Beschrijving

De Papoea-tapijtpython is een slanke, gespierde python en met zijn gemiddelde lengte van 150-180 cm één van de kleinste, zo niet de kleinste vertegenwoordiger van het *Morelia spilota*-complex. De lengte van de dieren is uitermate variabel. Er zijn dieren die nauwelijks langer zijn dan 140 centimeter, maar sommige individuen zijn bijna 200 cm. O'Shea (1996) geeft als lengte 100 tot 200 cm. Mijn grootste dier is een ongeveer achtjarig mannetje, dat 169 cm lang is en 1930 gram weegt. De kop steekt duidelijk van de hals af en de staart is, net als bij alle andere tapijtpythons, relatief lang en als grijporgaan goed ontwikkeld.

Morelia spilota harrisoni kent twee buitengewoon typerende varianten in de tekening. De meeste dieren tonen ringen of dwarsbanden, maar er zijn er ook waarbij een lichte lengtestreep – soms zigzaggend – over de rug loopt, waarbij de streep op de flanken toch nog als dwarsband oogt.

Wat de kleur betreft zijn de dieren roodachtig, roodbruin, olijfbruin of middel- tot donkerbruin. Minder vaak treft men dieren aan die lichtbruin, olijfbeige of beige tot beigebruin zijn. De bovenzijde van de kop is in de regel duidelijk en contrastrijk getekend. Bij deze

called Irian Jaya (the former Irian Jaya received a status of autonomy in part and is allowed to call itself now West Papua). Therefore 'Papua Carpet Python' is the only correct and not misleading Dutch name for *Morelia spilota harrisoni*.

Description

The Papua Carpet Python is a slender, muscular python. With an average length of 150-180 cm it is one of the smallest, if not the smallest representative of the *Morelia spilota*-complex. The size of the animals is very variable: there are animals hardly longer than 140 cm, but some individuals are almost 200 cm. O'Shea (1996) gives a length of 100-200 cm. My longest animal is a male, about eight years of age, measuring 169 cm in length and weighing 1930 gram. The head is clearly distinct from the neck and the tail is relatively long like in all other carpet pythons and as a prehensile organ it is well developed.

There are two very typical patterns of *Morelia spilota harrisoni*. Most animals have rings or crossbands, but there are also animals with a light longitudinal stripe (sometimes zigzagging) on the back, with the stripes on the sides still looking like crossbands. Concerning the colours, the animals are reddish, red-brown, olive-brown or middle- to dark-brown. Less often one comes across light brown, olive-beige or beige to beige-brown individuals.

The upper side of the head is usually clearly marked and rich in contrast. In this subspecies this is also the case at an advanced age. The pattern on top of the head is often crown-like or formed as a pattern of small crowns, as described so strikingly by McDowell (1975).

ondersoort blijft dit ook op latere leeftijd zo. De kopstekening heeft vaak de vorm van een kroon of kroontjespatroon, zoals McDowell (1975) het zo treffend heeft beschreven.

Biotoop en verspreiding

De Papoea-tapijtpython *Morelia spilota harrisoni* komt alleen voor op het eiland Nieuw-Guinea en op enkele voor de kust van Nieuw-Guinea liggende eilandjes (bijvoorbeeld het eiland Yule). Daarmee is het de enige vertegenwoordiger van het *Morelia spilota*-complex met een verspreidingsgebied buiten Australië.

Het verspreidingsgebied van de Papoea-tapijtpython *Morelia spilota harrisoni* beperkt zich in Nieuw-Guinea hoofdzakelijk tot het oostelijk deel van het eiland (Papoea Nieuw-Guinea) en daar treft men het dier alleen in het zuiden aan (Papoea). *Morelia spilota harrisoni* komt bovendien nog voorbij de grens van Papoea Nieuw-Guinea voor in het Indonesische deel van West-Papoea (het vroegere Irian Jaya), tot ongeveer de plaats Merauke. Barker & Barker 1999 maken bovendien nog melding van een exemplaar dat in 1920 in het noorden van de Central Dividing Range, bij de rivier Mamberamo in het noordoosten van Nieuw-Guinea werd gevonden.

In het gehele verspreidingsgebied treft men deze python aan op hoogtes tussen de 0 en 300 meter. *Morelia spilota harrisoni* leeft in Nieuw-Guinea in de eucalyptus-savannen nabij de kust. Daar leeft deze python voornamelijk op de grond, waar hij zich overdag in holen, holle boomstammen en dergelijke schuilplaatsen ophoudt (O'Shea 1996). O'Shea trof deze python in de vrije natuur bijzonder vaak aan kort voor, na of tijdens regenbuien. Volgens hem is de re-

Habitat and distribution

The Papua Carpet Python *Morelia spilota harrisoni* is only found on the island of New Guinea and on some small islands near its coast (e.g. the island of Yule). That makes it the only representative of the *Morelia spilota*-complex with a distribution range outside of Australia. The distribution range of the Papua Carpet Python *Morelia spilota harrisoni* within New Guinea is mainly limited to the eastern part of the island (Papua New Guinea), more precisely in the southern part (Papua). In addition *Morelia spilota harrisoni* is found on the other side of the border of Papua New Guinea in the Indonesian part of Papua (formerly Irian Jaya), up to the neighbourhood of the town of Merauke. Barker & Barker (1999) also report a specimen found in 1920 in the northern part of the Central Dividing Range, near Mamberamo River, in North-east New Guinea.

This python is found in its entire distribution range at altitudes between 0 and 300 m. In New Guinea, *Morelia spilota harrisoni* inhabits the eucalyptus savannas near the coast. There it lives predominantly on the ground, at daytime seeking shelter in burrows, hollow tree trunks and/or such hiding places (O'Shea, 1996).

O'Shea encountered this python rather frequently immediately before, after or during rain showers. The explanation for this would be that they are found only rarely in the immediate neighbourhood of areas with permanent water, and that savannas in the southern part of Papua New Guinea can be very dry (O'Shea, pers. comm.).

Care

The Papua Carpet Python belongs to the most ground dwelling representatives of

Pasgeboren (vóór de eerste vervelling) jong *Morelia spilota* / Fresh (before first shed) hatchling of *Morelia spilota harrisoni*. Foto/Photo: Marc Mense.

den daarvoor dat ze slechts zelden in de directe nabijheid van vaste waterplaatsen leven en dat de savannen in het zuiden van Papoea Nieuw-Guinea erg droog kunnen zijn (mededeling M. O'Shea).

Verzorging

Dat de Papoea-tapijtpython tot de meest bodembewonende vertegenwoordigers van *Morelia spilota*-complex behoort, betekent geenszins dat deze dieren niet graag klimmen. Ik tref mijn exemplaren vaak hoog in het terrarium aan. Mijn dieren verzorg ik, afhankelijk van hun grootte, in verschillende terraria. Subadulte dieren houd ik meestal individueel in terraria van

the *Morelia spilota*-complex. However, this doesn't mean that these animals don't want to climb. I find my animals often high up in the terrarium. Depending on their size, I put my animals in different terraria. Sub-adult animals are usually kept in terraria of 100x60x70 cm (LxWxH) and adult animals in pairs or groups of three (1,2) in terraria of about 120x80x100 cm (LxWxH).

All terraria are amply provided with climbing branches, a few hiding-places and a water container with a size allowing the animals to take a bath. Some terraria are equipped with structured side and back walls, which are especially used to climb

100x60x70cm (lxbxh) en volwassen dieren als paartje of in groepjes van drie (1,2) in terraria van ongeveer 120x80x100cm (lxbxh).

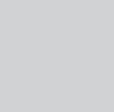
Alle terraria zijn rijkelijk voorzien van klimtakken, een paar schuilplaatsen en een waterbak, waarvan de grootte moet toelaten dat de dieren erin kunnen baden. Sommige terraria hebben nog gestructureerde zij- en achterwanden, die vooral gebruikt worden om te klimmen en als hulpmiddel bij het vervellen. De terraria worden verlicht door één of twee TL-buizen die, indien mogelijk, ook UV uitstralen en één of twee spotjes die tevens voor de warmte zorgen. De spotjes staan gericht op een stuk holle kurk, een schuilbox of iets dergelijks, die zo tevens dienen als

or as an aid in sloughing. The terraria are illuminated by one or two fluorescent lamps, which also irradiate ultra-violet if possible, and one or two spotlights, which additionally provide heat. The spots are directed towards a piece of hollow cork or something like a hiding-place and serve as a place to bask. In my lower terraria I use part of a middle-sized heating pad as extra heat source, especially at night.

The air temperature half-way the terrarium has to be 26-29°C during the day and about 21-25°C at night. Locally, for example beneath a spot, the temperature should be 35-45°C. The animals will use such places to bask or will seek their vicinity to get heated.

Volwassen mannetje *Morelia spilota harrisoni* / Adult *Morelia spilota harrisoni* male. Foto/Photo: Marc Mense.

plaats om te zonnen. In mijn onderste terraria gebruik ik deels een middelgrote warmtemat als extra verwarmingsbron, vooral 's nachts.

De luchttemperatuur halverwege het terrarium moet overdag 26-29°C bedragen en 's nachts circa 21-25°C. Plaatselijk, bijvoorbeeld onder een spotje, moet de temperatuur circa 35-45°C bedragen. Dergelijke plekken worden dan door de dieren actief als directe zonneplaats gebruikt of ze zoeken de nabijheid ervan op om zich te warmen. De luchtvochtigheid hoeft niet bijzonder hoog te zijn; overdag moet deze tussen de 50-80% liggen en 's nachts tussen de 70-90%. Dit bereikt men door het gehele terrarium enkele keren in de week met lauwwarm water te besproeien. In de zomer besproei ik de terraria wat vaker dan in de winter. Daardoor krijgen de dieren ook een lichte jaarcyclus met een regen- en een droogtijd.

De pythons krijgen voedseldieren die bij hun formaat passen, zoals muizen, ratten, hamsters enz. Sommige slangen ontwikkelen een voorkeur voor bepaalde voedseldieren, andere storten zich op alle prooidieren, waarbij het dan niet uitmaakt of ze dood of levend worden gegeven en evenmin of ze overdag of 's avonds worden gevoerd.

Soms kan men bij deze tapijtpythons, in tegenstelling tot andere ondersoorten, een grotere gevoeligheid voor veranderingen in het terrarium vaststellen. Dat kan leiden tot voedselweigering gedurende enkele weken. Als het dier dan weer gewend is aan zijn nieuwe omgeving of nieuwe inrichting, zal het ook weer gaan eten. Dergelijk gedrag treft men vooral aan bij dieren tot drie jaar, daarna reageren de meeste, met uitzondering van wildvangdieren, aanzienlijk minder gevoelig.

The humidity of the air doesn't have to be very high; during the day it should be from 50-80% and at night from 70-90%. This is accomplished by spraying the entire terrarium with lukewarm water several times a week. In summer time I spray the terraria a bit more frequently than in the winter. Through this the animals will also have a light year cycle with a rainy and a dry season.

The pythons are offered prey items fitting their size, such as mice, rats, hamsters and so on. Some snakes develop a preference for certain types of prey, other individuals pounce upon all prey animals offered, irrespective if they are dead or alive or given during the day or at night.

Sometimes one can observe in these pythons, contrary to other subspecies, a greater sensibility for changes in the terrarium. This may lead to refusal of food for several weeks. When the animal is used to the new environment or furnishing, it will accept food again. Such behaviour is especially found in animals up to three years. Thereafter most snakes will react significantly less sensitive, except for wild-caught animals.

Breeding

Breeding *Morelia spilota harrisoni* is not particularly difficult. Usually it is sufficient to maintain a slight year cycle. For that I change the temperature in the terrarium, the duration of illumination and the humidity of the air (see also the heading 'Care').

During the summer months (from March/April to September/October approximately) I keep this python species at an average day temperature of 26-29°C; locally the temperature is about 35-45°C (below the spot). At

Kweek

Het kweken met *Morelia spilota harrisoni* is niet bijzonder moeilijk. Meestal is het voldoende om een lichte jaarcyclus aan te houden. Daarvoor verander ik de temperatuur in het terrarium, de verlichtingsduur en de luchtvochtigheid (zie ook onder het kopje 'Verzorging'). In de zomermaanden (ongeveer van maart/april tot september/oktober) houd ik deze pythonsoort bij een gemiddelde dagtemperatuur van 26-29°C; plaatselijk is de temperatuur ongeveer 35-45°C (onder het spotje). 's Nachts daalt de temperatuur tot 21-25°C. Het terrarium wordt 12 tot 13 uur verlicht.

In de herfst (ongeveer van september/oktober tot november/december) verkort ik de verlichtingsduur stapsgewijs tot 9-10 uur. De dagtemperatuur handhaaf ik, maar de nachttemperatuur laat ik langzaam dalen tot ongeveer 20-22°C. In deze periode beginnen sommige mannetjes al met het weigeren van voedsel en zoeken ze de koelere plekken in het terrarium op. Sommige eten, ondanks hun paringsactiviteiten, de hele paartijd (winter) door.

In de wintermaanden (ongeveer van november/december tot januari/februari) reduceer ik de verlichtingstijd nogmaals met ongeveer één uur tot acht uur per dag. De gemiddelde dagtemperatuur mag nu langzaam dalen tot 23-26°C; de laagste nachttemperatuur moet nog steeds op ongeveer 20-22°C liggen. Maar juist in deze periode moeten de dieren de mogelijkheid hebben om zich op te warmen, zodat zij de energie die ze nodig hebben ook krijgen. Dat betekent dus dat de zonneplek in werking moet zijn. Hier moet ongeveer acht uur per dag een temperatuur van 35-45°C heersen. In deze fase van de jaarcyclus vinden de meeste paringen plaats.

night the temperature drops to 21-25°C. The terrarium is illuminated for 12 to 13 hours.

In autumn (from September/October to November/December approximately) I shorten the duration of illumination stepwise until 9-10 hours. I maintain the day temperature, but I decrease the night temperature gradually to about 20-22°C. During this period some males already start refusing food and look for cooler places in the terrarium. Other males continue to accept food throughout the entire mating period (winter), despite their mating activities. During the winter months (around November/December to January/February) I reduce the duration of illumination again with about one hour to eight hours a day. The average day temperature is now allowed to decrease to about 23-26°C; the lowest night temperature has still to be about 20-22°C. But especially in this period the animals must have the possibility to get heated, so as to receive the energy they need. That means that the basking place must be operational. At this place the temperature must be 35-45°C for about eight hours a day. During this phase of the year most mating occurs. Between January and February I restore the temperature and duration of illumination to the normal summer values. Again that has to be done stepwise and gradually, so that the animals can get used to it.

In most females gestation starts between February and April and they are provided with a moderately heated laying box. Heating should especially be done at night, so that they don't cool down too much. Usually the ovulation in the females is visible for about ten to twenty hours by the more or less strong thickening of the body between the middle and last third part. The

Tussen januari en februari breng ik de temperatuur en verlichtingsduur dan weer terug tot de normale zomerse waarden. Dat moet opnieuw stapsgewijs en langzaam gebeuren, zodat de dieren er weer aan kunnen wennen. Tussen februari en april begint bij de meeste vrouwtjes de dracht, zodat ik hun dan alvast een legbox met een milde verwarming ter beschikking stel. De verwarming is vooral bestemd voor de nacht, opdat ze niet te veel afkoelen. De ovulatie is meestal zo'n tien tot twintig uur zichtbaar aan de min of meer sterke verdikking tussen het midden en het begin van het laatste derde deel van het lichaam. De laatste vervelling tijdens de dracht vindt ongeveer drie tot vijf weken voor het leggen van de eieren plaats. Bij mijn dieren is dat meestal 24-28 dagen daarvoor. Bovendien nam ik bij zwangere vrouwtjes kort voor het leggen van de eieren een interessant gedrag waar (tot nu toe altijd tijdens de laatste drie weken van de zwangerschap): ze rollen hun lichaam als een bal op, op dezelfde manier die we kennen van de koningspython *Python regius* in verdedigingshouding.

De eieren worden gewoonlijk tussen medio tot eind maart en eind april gelegd, zelden nog in mei. Ik ken van deze ondersoort ook een geval waarbij de eieren in december werden gelegd, maar ik weet niet onder welke omstandigheden het tot zulk een vroege respectievelijk late leg is gekomen.

De legfels zijn meestal niet bijzonder groot; het aantal eieren schommelt tussen de acht en 25 per legfel, afhankelijk van de grootte en de leeftijd van het vrouwtje. Van negen legfels met in totaal 116 eieren heb ik in de jaren 2006 en 2007 de volgende gegevens verzameld:

- de legfels bestonden uit negen tot zes-

last sloughing during gestation happens about three to five weeks before egg laying. In my animals it is mostly 24-28 days before that.

Furthermore I observed an interesting behaviour in the pregnant females shortly before laying eggs (up to now always during the last three weeks of pregnancy). It consisted of balling their body in the same way known as in the defensive posture of the Ball Python (*Python regius*).

The eggs are usually laid between the middle and the end of April, seldom in May. I know of a case in this subspecies in which the eggs were laid in December, but I don't know the circumstances leading to such an early, respectively late laying.

Onder water copulerende *Morelia spilota harrisoni*
Copulating under water *Morelia spilota harrisoni*.
Foto/Photo: Marc Mense.

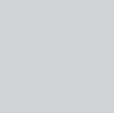
- tien eieren (gemiddeld 12,89 eieren);
- de eieren zijn ongeveer 53-59 mm lang en 36-40 mm breed;
 - ze hebben een gewicht tussen de 40 en 48 gram;
 - het totale gewicht van het legsel kan 35% en zelfs iets meer van het gewicht van het vrouwtje bedragen;
 - de eieren worden uitgebroed bij een temperatuur van 31-32°C en een luchtvochtigheid van meer dan 90%;
 - na ongeveer 50 tot 65 dagen, gemiddeld na ongeveer 58 dagen, komen de jongen uit;
 - de jongen van de Papoea-tapijtpython wegen tussen de 20 en 34 gram
 - gemiddeld waren de mannetjes 27,25 gram en de vrouwtjes 26,3 gram zwaar (het zwaarste exemplaar was een mannetje van 34 gram, het lichtste een vrouwtje van 20 gram);
 - de jongen waren tussen de 35 en 51 cm lang; mannetjes waren gemiddeld 44,2 cm en vrouwtjes 43,67 cm (het langste dier was een mannetje van 51 cm, het kortste een vrouwtje van 35 cm);
 - uit de 116 eieren zijn in totaal 114 jongen gekropen, waarvan 58 mannetjes en 56 vrouwtjes; de verdeling van de seksen over de verschillende legfels is als volgt: 3,7 / 11,5 / 9,5 / 7,5 / 5,9 / 4,5 / 4,10 / 7,6 en 8,4.

De jonge dieren zijn anders gekleurd dan de volwassen Papoea-tapijtpythons. Ze zijn roodachtig, lichtrood, rood tot roodbruin en vrijwel zonder zwart of donkerbruine elementen, precies zoals de jongen van Darwins tapijtpython (*Morelia spilota variegata*). De ontogenetische verkleuring van de jongen begint vaak al na enkele weken. Maar voordat ze volledig omgekleurd zijn, zijn er al verscheidene maanden tot wel twee jaar

The clutches are usually not especially large; the number of eggs varies between 8 and 25 per clutch, depending on size and age of the female. Of 9 clutches with 116 eggs in total I collected the following data in the years 2006 and 2007:

- the clutches consisted of 9 to 16 eggs, with an average of 12.89;
- the eggs were 53-59 mm long and 36-40 mm wide and weighed between 40 and 48 gram.
- the total weight of a clutch could amount to 35% of the weight of a female and even somewhat more;
- the eggs were incubated at a temperature of 31-32°C and a humidity of over 90%; after 50 to 65 days (average 58) the young hatched;
- the young weighed 20-34 gram; the average weight of males was 27.25 gram and of females 26.3 gram; the heaviest specimen was a male of 34 gram, the lightest a female of 20 gram;
- the size of the young varied from 35 to 51 cm; the average length of males was 44.2 and females 43.67 cm; the longest animal was a male of 51 cm, the shortest a female of 35 cm;
- 114 young hatched out of 116 eggs; 58 were male, 56 were female; the number of males, females in the nine clutches were successively 3,7 / 11,5 / 9,5 / 7,5 / 5,9 / 4,5 / 4,10 / 7,6 / and 8,4.

Young animals are differently coloured than adult Papua Carpet Pythons; they are reddish, light red, red to red-brown and virtually without dark or dark brown elements, exactly like the young of Darwins Carpet Python (*Morelia spilota variegata*). The ontogenetic discoloration of the young often starts already after a few weeks. But before the discoloration is complete, several

voorbij. Daarbij moet worden aangetekend, dat de meeste dieren na hun eerste levensjaar helemaal geen babykleur meer hebben, maar een kleur die op die van de volwassen dieren lijkt. Men zou dan eventueel van een semi-adulte kleur kunnen spreken.

Het opkweken van *Morelia spilota harrisoni* verloopt zonder noemenswaardige problemen en kan het best geschieden in zo klein mogelijke terraria, waarin de dieren individueel worden gehuisvest. Als eerste voedsel accepteren ze helaas alleen relatief grote, al behaarde en zeer snelle muisjes (in vergelijking met het lichaam van de slangetjes zijn deze prooidieren duidelijk te groot). Bij een goede / normale voeding groeien de jongen van deze ondersoort bij mij in achttien maanden uit tot slangen van 89 tot 109 cm met een gewicht van 235 tot 350 gram. Bij een normale voeding zijn de mannetjes na ongeveer twee tot drie jaar geslachtsrijp, terwijl vrouwtjes daar drie tot vier jaar over doen.

Literature

- Barker, D. G. and Barker, T. M., 1999. 'A tapestry of Carpet Pythons', *Reptiles* May:48-71.
- Hoser, R.T., 2000. 'A revision of the Australasian pythons.' *Ophidia Review*, Autumn 2000, pp.7-27.
- McDowell, S.B., 1975. 'A catalogue of the snakes of New Guinea and the Solomons, with special reference to those in the Bernice P. Bishop Museum. Part 2. Anilioidea and Pythoninae. *Journal Herpet.* 9 (1): 1-80.
- Mense, M., 2004. 'A Review of the Australo-Papuan Carpet Python complex (*Morelia bredli*, *Morelia carinata* and *Morelia spilota*), with a key to the species.' *Litteratura Serpentina*, 24 (2004), 178-204.
- Mense, M., 2005a. 'Snakebite with consequences'. *Herptile* 30-1, 29-31.
- Mense, M., 2005b. '*Pseudomonas aeruginosa* in *Morelia spilota cheynei* and *Morelia spilota harrisoni*: Infection and treatment'. *Litteratura Serpentina* 25 (1995), 242-246.
- Mense, M., 2006. 'Rautenpythons: *Morelia bredli*, *Morelia carinata* und der *Morelia spilota*-Komplex'. NTV Verlag, Münster, 208 S.
- O'Shea, M., 1996. *A Guide To The Snakes Of Papua New Guinea*. Independent Publishing, Independent Group Pty Ltd, Port Moresby.

Translation from the Dutch: Ruud de Lang.

months up to even two years will have passed. Most animals will have lost their baby colour after the first year, but do have a colour looking like that of adults. One could call this a semi-adult colour.

Raising *Morelia spilota harrisoni* does not pose difficulties worth mentioning and can best be done in terraria as small as possible, in which the animals can be housed individually. Unfortunately they accept only relatively big, already hairy and very fast moving mice as first food source (these prey animals are clearly too big compared to the size of the snakes). With good/normal nourishment the young of this subspecies will grow within 18 months to snakes of a size of 89 to 109 cm and a weight of 235 to 350 gram. When fed normally, the males will be mature after two to three years, while it takes three to four years for the females to reach maturity.

